

Paaswake 2017

De Goede week vertelt het verhaal van de botsing tussen twee werelden: die van het idealisme en die van het pragmatisme. Het gaat hier om het verhaal van Jezus van Nazareth, maar eigenlijk is het een verhaal van alle tijden.

Idealisme en pragmatisme botsen regelmatig met elkaar, in allerlei vormen en situaties. En meestal lijkt het idealisme aan de verliezende hand. Soms wordt het bruut om zeep gebracht door gewelddadig optreden, soms sterft het een langzame dood door de sleur van het leven, soms blijft het wel een beetje onderhuids in leven maar het krijgt de kans niet om zich te openbaren.

Regelmatig is het Goede Vrijdag, een dag dat idealisten letterlijk of figuurlijk monddood worden gemaakt, een dag dat goedwillende mensen afhaken en op de vlucht slaan, bang voor hun eigen hachje, bang voor tegenwerking. En toch idealisme sterft nooit echt, het komt iedere keer weer tot leven.

Juist als in de lente, als bomen en struiken weer groen worden, omdat ze de groeikracht in zich hebben om na de doodse winter weer tot leven te komen, zo heeft ook idealisme zo'n innerlijke groeikracht waardoor het nooit helemaal uitsterft. Wat God begonnen is, wat Hij aan goeds in de mens heeft neergelegd, kan wel eens onzichtbaar lijken te zijn maar gaat nooit echt verloren, Het ideaal van een goede wereld met vrede en gerechtigheid kan regelmatig in de verdrukking komen, en toch komt het steeds weer tot leven.

We kennen het verhaal van de zondvloed: dat leek ook het einde van alles, maar het verhaal ging door in Noach en de zijnen.

We kennen het verhaal van het joodse volk in slavernij in Egypte, verlies van eigen identiteit, geen toekomst meer als volk, en toch het verhaal gaat door en Mozes leidt hen naar een nieuwe toekomst.

En deze dagen hebben we gedacht aan Jezus, aan zijn lijden en dood. Op Goede Vrijdag stierf deze bijzondere idealist aan het kruis., Alles waar hij voor stond, leek verloren. Het was einde verhaal. Zijn leerlingen waren er kapot van. Ze hadden zo gehoopt dat Hij een nieuwe toekomst zou brengen, maar hij was dood en begraven. Maar dan realiseren zij zich dat zijn verhaal niet ten einde is, dat zijn idealen niet in een graf op te sluiten zijn, en dat zij zelf die idealen moesten uitdragen. Dat is precies wat we vandaag vieren: een geopend en leeg graf want het verhaal van Jezus van Nazareth, het verhaal van zijn idealisme, gaat door, ook in en door ieder van ons.

De vraag die Pasen ons stelt is: geven wij Hem de kans tot leven te komen in ons, laten wij ons door zijn idealen inspireren, hebben wij genoeg geestelijke groeikracht om het goede in ons steeds weer tot groei en bloei te brengen. Want het vuur van Pasen moet ons bezielen om zelf een bron van warmte te zijn voor medemensen het licht van Jezus moet door ons schijnen in de wereld van vandaag, en wij moeten levenggevend water zijn voor elkaar.

Mag zo ons paasfeest zalig zijn voor ons en iedereen.